

ΕΞ' ΑΥΓΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΙΛΟ ΖΑΧΑΡΗ*

*του Κώστα Παπατσιμούλη, μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Καρδίτσας

Δεκαετία του 60 ,κάπου , σε κάποιο ορεινό χωριό της Μακεδονίας

Στο χάραμα, τα κοκόρια σ ένα μικρό χωριό δίνουν το εναρκτήριο λάκτισμα στους χωρικούς για ξύπνημα, για δράση ,για ζωή.

Σκεπασμένος στην φλοκάτη ανοίγει τα μάτια του ο μικρός μαθητής .Ξημέρωσε . Κοιτάζει έξω απο το θαμπό τζάμι του παραθύρου του, βλέπει τη γύμνια των δέντρων.

"Τα πήρε όλα ο άνεμος. Ξέρανε τα φύλλα τους όμως πρώτα το φθινόπωρο. Πάντα υπάρχει κάτι που ακολουθεί κάτι άλλο" , σκέφτηκε.

Τα σύννεφα άσπριζαν, έκρυβαν τον ουρανό.Χειμώνας .

Η ξυλόσομπα κρατούσε ακόμη την θράκα της. Το μικρό κορμάκι του ήταν ακόμη τυλιγμένο στην μάλλινη κουβέρτα και την φλοκάτη, ξαπλωμένο πάνω στο αχυριένιο στρώμα . Στο προσκεφάλι του κουρέλια ,παλιά ρούχα που δεν χρειαζόταν, μέσα σε μια θήκη υφασμάτινη.

Τα πούπουλα, τα ήθελαν βλέπετε οι... κότες.

Ακούγεται το άνοιγμα της εξώπορτας. "Η μάνα είναι" ,είπε από μέσα του, την καταλαβαίνει από το βάδισμά της καθώς κατεβαίνει τα τιμεντένια σκαλιά κατευθυνόμενη προς τον στάβλο. Εκεί την περίμενε η αγελάδα για να προσφέρει. Δίπλα το μικρό κοτέτσι .Ακούστηκε το κακάρισμα απο τις κότες.

Ο πατέρας, ήδη απο ώρα είχε ξεκινήσει για την οικοδομή με τα πόδια.

"Να , τώρα η μάνα μαζεύει αβγά . Άρα , γάλα ,παπάρα με λίγη ζάχαρη και με το πλαστό ψωμί της χρυσοχέρας μάνας τριμμένο σε κομμάτια, σκέφτηκε ο μικρός μαθητής .

Μετά απο λίγο, αφού η μάνα μπήκε στο σπίτι, ανασκάλεψε την θράκα στις ξυλόσομπες , έβαλε ξύλα μεσα τους . Άρχισε το μπουμπούνισμα της απο την φωτιά. Είχε μια όρεξη κι η σόμπα να καίει τα ξύλα!! Μωρέ, ξύλα νά χει εκείνη και τα ..διορθώνει!!

Η ώρα είχε περάσει .Ακούγεται η πρώτη καμπάνα της εκκλησίας. Προετοιμασία για το σχολείο. Στην τρίτη γινόταν η προσευχή .

Άρα, έπρεπε να προλάβεις

Μόλις ετοιμάστηκε το γάλα, με την μεγάλη κουτάλα γέμισε την σουπιέρα η μάνα .Κοιτάζει πάνω στον πάγκο της πλύστρας, πουθενά η ζάχαρη.Ακούγεται η φωνη της

"Αϊντι παιδάκι μ' ,αϊντι σήκω , δεν έχουμε ζάχαρη, πάρι 6 αβγά και τράβα στου Νιάκου να πάρεις ζάχαρη".

Το θέμα ήταν πως του μικρούλη του άρεσε η ζάχαρη και χωρίς αυτή , παπάρα δεν γίνονταν. Έτσι, γρήγορα γρήγορα ντύθηκε, πλύθηκε και τράβηξε ,ανηφορίζοντας για το καφεκοπτοπαντωπωλείον ..η όασις.

Φτάνει. Κλειστό .Πάει φωνάζει τον κυρ Νιάκο , βγαίνει η Νιάκαινα έξω.

-Τί θελτς παιδάκι μ' τέτοια ώρα;

-Ζάχαρη θέλω θειά , άϊντι ,θα χτυπήσει κι η δευτερη καμπάνα. Μ' έδουσι η μάνα μ' 6 αβγά , φτάν;

-Α, ανέφκι λίγου η 'ρμάδα , δυο αβγά ακόμη μι χρουστάς".

Παίρνοντας την ζάχαρη κατηφόρισε γρήγορα για το σπίτι του ο μικρός. Άνοιξε την σακούλα της ζάχαρης κι έριξε μια μεγάλη κουταλιά μέσα στην σουπιέρα .Έτριψε και το ψωμί μέσα, Το φχαριστήθηκε!! Ακούστηκε η δεύτερη καμπάνα. Πήρε τον τρουβά του ο μικρός μαθητής και τράβηξε για το σχολείο.

Το μεσημεριανό σισίτιο αργούσε .

Οι πρώτες νιφάδες χιονιού άρχισαν. Σε λίγες μέρες έφταναν τα Χριστούγεννα. Τι ευτυχία!!